

2. Constată că nu este necesar să se pronunțe asupra cererilor de intervenție formulate de Vesteda Groep BV, de Asociația investitorilor instituționali în domeniul imobiliar din Țările de Jos, de Société wallone du logement, de Union sociale pour l'habitat și de Comité européen de coordination de l'habitat social (Cecodhas).
3. Stichting Woonlinie, Stichting Allee Wonen, Woningstichting Volksbelang, Stichting WoonInvest și Stichting Woonstede suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.
4. Vesteda Groep BV, Asociația investitorilor instituționali în domeniul imobiliar din Țările de Jos, Société wallone du logement, Union sociale pour l'habitat și Cecodhas care au solicitat să intervină, suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 179, 3.7.2010.

Ordonanța Tribunalului din 16 decembrie 2011 — Stichting Woonpunt și alții/Comisia

(Cauza T-203/10) (¹)

(„Ajutoare de stat — Schemă de ajutoare acordate de Țările de Jos în favoarea societăților pentru locuințe sociale — Ajutoare existente — Decizie prin care se acceptă angajamentele asumate de statul membru — Decizie prin care un ajutor nou este declarat compatibil — Acțiune în anulare — Lipsa afectării individuale — Lipsa interesului de a exercita acțiunea — Inadmisibilitate”)

(2012/C 49/43)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamante: Stichting Woonpunt (Beek, Țările de Jos), Stichting Com.wonen (Rotterdam, Țările de Jos), Woningstichting Haag Wonen (Haga, Țările de Jos) și Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl (Eindhoven, Țările de Jos) (reprezentanți: P. Glazener, E. Henny și T. Ottervanger, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: H. van Vliet, S. Noë și S. Thomas, agenți, asistați de H. Gilliams, avocat)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C(2009) 9963 final a Comisiei din 15 decembrie 2009 referitoare la ajutoarele de stat E 2/2005 și N 642/2009 — Țările de Jos — Ajutor existent și ajutor specific pentru proiecte, în favoarea societăților pentru locuințe sociale

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
2. Constată că nu este necesar să se pronunțe asupra cererilor de intervenție formulate de Vesteda Groep BV și de Asociația investitorilor instituționali în domeniul imobiliar din Țările de Jos.
3. Stichting Woonpunt, Stichting Com.wonen, Woningstichting Haag Wonen și Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl. suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.

4. Vesteda Groep și Asociația investitorilor instituționali în domeniul imobiliar din Țările de Jos, care au solicitat să intervină, suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 179, 3.7.2010.

Ordonanța Tribunalului din 15 decembrie 2011 — Gooré/Consiliul

(Cauza T-285/11) (¹)

(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate cu privire la situația din Côte d'Ivoire — Eliminarea de pe lista persoanelor vizate — Acțiune în anulare — Nepronunțare asupra fondului — Acțiune în despăgubire — Acțiune vădit nefondată”)

(2012/C 49/44)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Charles Kader Gooré (Abidjan, Côte d'Ivoire) (reprezentant: F. Meynot, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: B. Driessen, G. Étienne și M. Chavrier, agenți)

Obiectul

Pe de o parte, cerere de anulare a Regulamentului (UE) nr. 330/2011 al Consiliului din 6 aprilie 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 560/2005 de impunere a anumitor măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din [Côte d'Ivoire] (JO L 93, p. 10), în măsura în care se referă la reclamant, și, pe de altă parte, cerere de daune interese

Dispozitivul

1. Constată că nu mai este necesar să se pronunțe pe fond asupra cererii de anulare a Regulamentului (UE) nr. 33/2011 al Consiliului din 6 aprilie 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 560/2005 de impunere a anumitor măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din [Côte d'Ivoire].
2. Respinge cererea de despăgubire.
3. Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.
4. Constată că nu este necesar să se pronunțe asupra cererii de intervenție a Comisiei Europene.

(¹) JO C 238, 13.8.2011.